

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **T. R.**, zastoupeného JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem v Brně, Těsnohlídkova 9, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 30.7.2010 č.j. KUOK 32487/2010, ve věci stavebního povolení,

t a k t o :

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Prostějov (dále jen stavební úřad) ze dne 20.11.2009 č.j. PVMU 189001/2009 41, jímž bylo stavebníkovi městu Morkovice-Slížany vydáno stavební povolení na stavbu „Cyklostezka na opuštěném drážním tělese Nezamyslice – Morkovice-Slížany“.

V žalobě uvádí, že má na pozemcích sousedících se stavbou chov koní a s ním související stavbu pro uskladnění sena a slámy. Až dosud nebyl násep železniční trati přístupný veřejnosti, takže riziko požáru sena bylo minimální. Namítá, že :

- 1) stavební úřad se v územním řízení nezabýval požadavkem žalobce na vybudování protipožární zdi;
- 2) stavební povolení trpí vadou, protože je v rozporu s územním rozhodnutím;
- 3) v odvolacím řízení nebyl zastoupen právním zástupcem, to však nezabýváje správní orgán povinnosti řádně se zabývat námitkami žalobce, případně jej vyzvat k jejich konkretizaci (žalobce poukázal na § 2 odst. 3, § 4 odst. 2 a § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů – dále jen správní řád);
- 4) stavební úřad se ve stavebním řízení nezabýval bezprostřední blízkostí stavby, vlivem na stavbu žalobce;
- 5) poukaz žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 5 na § 141 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon) je vadný, toto ustanovení zde není aplikovatelné;
- 6) úvaha žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí o vzdálenosti úložiště sena od cyklostezky je nesmyslná, protože se jedná o stavbu, nikoli o volné úložiště, správní orgány tak rozhodovaly na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce doplnil, že se žalovaný nezabýval obavami žalobce z volného pohybu osob z cyklostezky k seníku a poukazoval na pojetí imisí v občanském právu.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Námitky žalobce považuje za nedůvodné s tím, že nemají oporu ve spisovém materiálu.

Osoba zúčastněná na řízení (stavebník – město Morkovice-Slížany) se k věci nevyjádřila.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předně je nutno připomenout, že soud v dané věci přezkoumává stavební povolení a řízení, které je spojeno s vydáním stavebního povolení, nikoli tedy řízení územní, které proběhlo dříve a samostatně, byť se týkalo umístění téže stavby. První žalobní námitkou se proto soud v tomto řízení nezabýval, když nesměřovala k přezkoumání napadeného rozhodnutí či k přezkoumání stavebního řízení.

Podle § 71 odst.1 písm. d) s.ř.s., žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3) musí obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

Je zcela v dispozici žalobce, jaký rozsah bude mít přezkumné soudní řízení, přičemž bohatá a konstantní judikatura soudů rozhodujících ve správním soudnictví trvá na tom, že žalobní body musí být natolik konkrétní co do skutkových i právních důvodů, aby bylo lze se jimi v soudním řízení zabývat. Takovému požadavku však nevyhovuje 2. a 3. žalobní námitka. Žalobce nijak nekonkretizoval údajný rozpor stavebního rozhodnutí s rozhodnutím územním, když pouze odkázal na § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona. Také obecný odkaz na povinnosti správního orgánu a vyjmenování ustanovení správního řádu, jimiž se má správní orgán řídit, je natolik nekonkrétní, že nedává prostor soudu k řádnému přezkumu. Soud se proto dále takto formulovanými námitkami nezabýval.

Z odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 20.11.2009 č.j. PVMU 189001/2009 41 soud zjistil, že na str. 17-18 stavební úřad uvedl znění námitek žalobce. V první části námitek žalobce poukazoval na to, že 5 m od plánované cyklostezky se nachází jeho sklad sena a slámy, na nějž se vztahuje ochranné pásmo dle vyhlášky o požární prevenci. Stavební úřad posoudil tuto námitku jako významově totožnou s námitkami uplatněnými již v rámci územního řízení, proto k nim v souladu s § 114 odst. 2 stavebního zákona nepřihlížel.

Podle § 114 odst. 2 stavebního zákona, k námitkám účastníků (stavebního – pozn. soudu) řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.

Z rozhodnutí Městského úřadu Němčice nad Hanou ze dne 11.11.2008 č.j. 242/08/Han soud zjistil, že jím bylo rozhodnuto o umístění stavby „Cyklostezka na opuštěném drážním tělese Nezamyslice – Morkovice-Slížany“. Žalobce zde namítal, že plánovaná stavba naruší požární ochranná pásma skladu sena a slámy. Žalobcova námitka byla zamítnuta, přičemž odůvodnění věnoval správní orgán více než polovinu str. 9 citovaného rozhodnutí.

Postup stavebního úřadu v řízení o povolení stavby tak byl v souladu s § 114 odst. 2 stavebního zákona, když žalobce stejnou námitku uplatnil již v územním řízení a tam byla také vypořádána. Žalobní námitka č. 4 je tedy nedůvodná.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného soud zjistil, že na str. 5 (a ani nikde jinde v tomto rozhodnutí) není uvedeno ustanovení § 141 stavebního zákona, jak tvrdí žalobce. Žalobní námitka č. 5 je tedy nedůvodná.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného (str. 6) soud zjistil, že žalovaný jednoznačně označuje objekt žalobce jako stavbu (u níž proběhlo stavební řízení a byla kolaudována) a uvádí, že objekt žalobce není stoh. Pokud tedy žalobce namítal, že bylo rozhodováno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, soud se s ním neztotožňuje, když jak žalobce, tak žalovaný se shodují v charakterizaci objektu jakožto stavby. Úvaha žalovaného v odůvodnění

napadeného rozhodnutí vychází právě z toho, že se jedná o stavbu, nikoli volně ložené seno či slámu. Námitka č. 6 je tedy nedůvodná.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaného (str. 6-7) soud zjistil, že žalovaný se zde výslovně zabýval námitkou žalobce, že sklad bude ohrožen provozem cyklostezky a dospěl k závěru, že nelze předjímat, zda osoby pohybující se po cyklostezce budou nějakým způsobem ohrožovat sousední nemovitosti. Osoby používající cyklostezku jsou ve svém počínání vázány plněním obecně platných předpisů; vlastním užíváním stavby cyklostezky, k čemu je povolena, není sklad žalobce přímo ohrožen. Žalovaný se tedy zabýval obavami žalobce z volného pohybu osob z cyklostezky k seníku, proto ani tato námitka žalobce neobstojí.

Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z procesního úspěchu žalovaného ve věci (§ 60 odst. 1 s.ř.s.), který se však náhrady nákladů řízení vzdal.

O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s.ř.s., když této osobě neuložil v řízení žádnou povinnost a neshledal ani žádné mimořádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by přiznání náhrady nákladů řízení této osobě odůvodňovaly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 5. prosince 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu